

JEANETTE DE JAGER: AFSCHIEDSVORSTELLING DANS/BALLETSCHOOL WORDT EEN WAAR FEEST'

AAN DOORZETTINGSVERMOGEN GEEN GEBREK BIJ JEANETTE DE JAGER, EIGENAAR VAN DE GELIJKNAMIGE DANS- EN BALLETSCHOOL. OP HAAR 8STE NAM ZE STIEKEM DANSLESSEN, MET 39 JAAR SLAAGDE ZE - CUM LAUDE - VOOR BALLETPEDAGOGIE. SINDSDIEN HEEFT ZE HEEL WAT ALPHENAREN ENTHOUSIAST GEKREGEN VOOR DE VERSCHILLENDE DANSVORMEN. HIERDOOR IS HAAR NAAM NIET ALLEEN EEN BEGRIP GEWORDEN ONDER (OUD-)LEERLINGEN, MAAR OOK ONDER DE INSTANTIES WAARMEE ZE SAMENWERKTE. AAN DEZE PERIODE KOMT BINNENKORT NOODGEDWONGEN EEN EINDE.

Door Jolanda van Luinen

OVER KANSEN KRIJGEN

In hoeverre is dansen verweven met jouw leven?

„Sinds ik naar de basisschool ging, is dansen een wezenlijk onderdeel van mijn leven. Op de terugweg van school kwam ik iedere dag langs een buurthuis, waar ik kinderen zag dansen. Op een dag wenkte de dansjuf me. Ik mocht van haar meedoen, in mijn schoolkleren. Toen ze zag hoeveel plezier ik erin had, kon ik op les komen. Wij waren echter streng gereformeerd, waardoor dansen verboden was. Sowieso was er geen geld voor. Mijn ouders waren gescheiden en mijn moeder werkte 12 uur per dag. Na schooltijd deed ik het huishouden. Van de dansjuf mocht ik toen voor niks op les komen. Bij haar is mijn passie voor dansen dus ontstaan.”

„Toen ik ongeveer 10 jaar was nam ik een krantenwijk. Daar heb ik toen zelf de lessen en schoentjes van betaald. Met 12 jaar ben ik uit huis gegaan en vanaf m'n 14de in Utrecht gaan werken. Van dat geld heb ik toen op een balletschool les genomen. Toen mijn juf ernstig ziek was, vroeg ze me de lessen over te nemen. Zodoende gaf ik 's middags en 's avonds les, naast mijn toenmalige baan. Al jaren had ik in mijn hoofd ooit naar de dansacademie te gaan, om daar het dansdocent diploma te halen. Op mijn 18de had ik dan zelf geld voor die opleiding, maar ik bleek al te oud. Maximaal 10 jaar moest je zijn. Ik vond dat zó erg. Er moest toch een mogelijkheid zijn om dat diploma te halen?!”

Wat heb je toen gedaan?

„In de daaropvolgende jaren heb ik veel les gegeven, zoals bewegingslessen aan koorleden, operettegezelschappen en musicalverenigingen. Van het ene rolde ik in het andere. Toch wilde ik graag verder, zoals in dienst komen bij een muziekschool of muziekcentrum. Maar daarvoor moest ik toch echt dat diploma hebben. Ik was inmiddels moeder van vier kinderen, toen ik besloot er alsnog voor te gaan. Dus verdiepte ik me 's nachts in vakken zoals psychologie, dansgeschiedenis, pedagogie, muziekleren, didactiek, fysiologie en

‘Ik ga weg en ik neem mee...’, wordt op zondag 14 juni vanaf 15.00 uur opgevoerd in theater Castellum. Toegangskarten zijn te bestellen via jeanette_de_jager@hotmail.com, tel. 0172 478602 of 06 13263341.

14 juni kan na de voorstelling persoonlijk afscheid worden genomen van Jeanette de Jager.

Foto: Wil Kokelaar

anatomie en deed ik in 1984, op m'n 39ste, staatsexamen. Vanwege mijn leeftijd had de jury zoiets van: „Die kan wel komen, maar het wordt toch niks.” Voor mij was dat een stimulans om extra m'n best te doen. Het examen was moeilijk, maar ik liet me niet kennen. Cum laude ben ik geslaagd. Ze hebben het er nu nog over.”

OVER HAAR 'TWEEDE HUIS'

Hoe ben je uiteindelijk in Alphen terecht gekomen?

„Na het behalen van mijn diploma heb ik een paar jaar in en rond Utrecht lesgegeven bij muziekscholen en muziekcentra. Daar was echter geen tijd en geld om mijn ideeën uit te voeren. Liever wilde ik toen proberen iets van mezelf van de grond te krijgen. Maar niet in die omgeving, want ik was net gescheiden en wilde er weg. Ik ging op zoek naar een gemeente waar nog niets was op dansgebied. Dat is dus Alphen geworden.”

„Met een ondernemersplan ben ik naar de gemeente gestapt. Gewaagd, want Alphen was erg sportgericht en dans was nog uit den boze. In 1986 introduceerde ik bewegingslessen in buurthuis Halfje Wit. Na een halfjaar kwam de gymzaal van de oude LOM-school achter de Oudshoornse kerk beschikbaar. Daar ben ik begonnen met allerlei soorten dans- en bewegingslessen te geven, aan groepen van alle leeftijden. Voor de naamsbekendheid gaven we veel demonstraties, bijvoorbeeld op jaarmarkten. Dat was een leuke tijd. In 1996 zou de oude LOM-school worden afgebroken, dus moest ik op zoek naar een nieuw onderkomen. Ik was geïnteresseerd in het gebouwtje aan de

De Ruyterstraat, maar ook dat zou tegen de vlakte gaan. Iedere week ging ik toen 'zeuren' bij wonenCentraal. Uiteindelijk kreeg ik het vlak voor de zomervakantie voor elkaar dat ik toch hierin mijn dansschool mocht vestigen. Vanbinnen bestond het gebouwtje uit allemaal kamertjes, die we met vrijwilligers hebben doorgebroken. De wandspiegels en vloerdelen kwamen uit de oude LOM-school. Met latten en duizenden rubbers hebben we een verende vloer gemaakt, wat bij het dansen veel beter is voor je knieën. Na twee maanden opknappen, kon ik van start met het nieuwe dansseizoen. In een gezellig onderkomen, met een eigen sfeer. In de afgelopen dertien jaar was het als een tweede huis voor mij.”

OVER PROFESSIONEEL

Vertel eens over hoe je Alphen aan het dansen hebt gekregen?

„Dat lukte onder andere met cultuurprojecten, in samenwerking met het voortgezet onderwijs en de gemeente. Op basisscholen gaf ik workshops en de brugklassers van het voortgezet onderwijs kwamen naar de balletschool waarbij we in een paar uur tijd een dans instudeerden en vervolgens opvoerden. Jongens riepen stevast aan het begin: „Ik zit al op voetbal, hoor!” en „Ik hoef toch zeker geen tutu en maillot aan?”. Zij dachten dat ballet puur op je tenen dansen is, terwijl ik ook stoere dansthemas had. Als ze liever de schaamte voorbij waren, lieten ook de jongens gave stukken zien.”

„Elk jaar zat er wel een jongetje op balletles. Soms stopten ze er na een paar jaar mee en kwamen ze later terug voor tapdans, musical, jazz of klassiek. Dansles is voor alle kinderen goed voor

hun lichaamshouding, zelfvertrouwen en discipline. Heel veel leerlingen zijn zelfs doorgestroomd naar dansacademies. Ik vond het fijn te kunnen helpen hun dromen waar te maken door hen wat extra privélessen te geven. Als eigen baas maakte het mij niet uit of ik aan één of acht leerlingen per keer les gaf. Ik ben gewend om met weinig geld rond te komen. Daarentegen zorgde ik er wel voor dat mijn voorstellingen er nooit armoedig uitzagen. De danskostuums maakte ik altijd zelf en op maat. Daar werd ik door de jaren heen steeds handiger in. In 2008 stonden we met 'Shrik' in de kleine zaal van theater Castellum. Heel professioneel met mooie kostuums, toepasselijke muziek en een uitgekiend belichtingsplan. Voor mijn afscheidsvoorstelling op 14 juni gun ik mijn leerlingen een optreden in de grote zaal. Ik hoop voor hen dat 'ie bomvol komt. Dan maken we er een waar feest van.”

Waarom stop je nu met je dansschool?

„Ik had mijn levenlang willen blijven lesgeven, maar door reuma kan het niet meer. Het is zeven jaar geleden begonnen in mijn heupen, maar ik heb nu toenemende pijn in alle gewrichten. Het is er langzaam ingeslopen. Als je veel danst, heb je altijd wel ergens een pijnkje, dus daar let je niet op. En met een eigen zaak ga je gewoon door. Leerlingen zullen niet veel aan me gemerkt hebben, want in de les ga ik er voor 200 procent voor. Het is maar goed dat zij mij niet thuis zien strompelen. Gelukkig heb ik een vaste kern van vrijwilligers aan wie ik hulp kan vragen en die altijd voor mij klaar staan. Werk uitbesteden gaat tegen mijn natuur in,

maar ik ben heel blij dat ik deze mensen heb. Ik moet het nu allemaal loslaten. Toen ik de datum voor de afscheidsvoorstelling prikte, viel er wat van me af. Maar nu het dichterbij komt, krijg ik er een brok van in mijn keel. Bijzonder jammer is het, dat het te kort dag is om de school aan een particuliere docent te kunnen overdragen. Per 1 augustus wordt 'mijn' gebouwtje een dependance van Parkexpressie.”

„Mooie herinneringen bewaar ik aan stichting BARre, die met subsidie dans en ballet voor iedereen in Alphen toegankelijk heeft gemaakt. En aan mijn samenwerking met verschillende dansscholen en verenigingen, bijvoorbeeld 'Bruggeneiland', 'Samenloop voor hoop' en 'circusspektakel ten behoeve van Cliniclowns'. Het was leuk om te zien hoe we met elkaar dingen tot stand hebben laten komen. Dat had ik twintig jaar geleden niet durven dromen.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Jeanette de Jager verwachten?

„Ik heb nog geen plannen. Er komt vanzelf weer wat op mijn pad. Dat is altijd zo geweest en daar vertrouw ik ook nu op.”

Naam: Jeanette de Jager
Geboortedatum: 16 december 1945
Geboorteplaats: Utrecht
Beroep: eigenaar dans- en balletschool Jeanette de Jager
Relatie: single
Kinderen: 1 dochter, 3 zonen
Hobby's: voor zover het nog kan: tuinieren, boeken lezen, naaien, breien, muurschilderingen maken